

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ)

† Ἀβδίου προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος (†304).
Ἑλιοδώρου (†272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ρϛ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

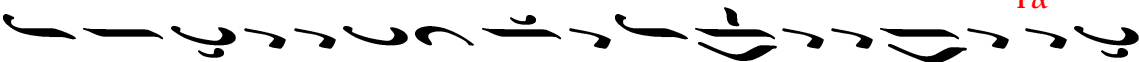
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϛ
λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου ρϛ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{Γα} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ^{Γα} ς της η μων α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους

 ε πι σοι πε ποι θο ο τας πα νυμ νη τε ^{Γα} εκ λακ

 κου και βυ θου πται σμα των α να γα γε ^{Νη} συ γαρ τους υ

 πευ θυ νους τη α μαρ τι α ε σω σας τε κου σα την

 σω τη ρι ι αν ^Μ η προ το κου παρ θε νος και εν

 τω κω Παρ θε νος και με τα το κον Παρ θε ε νο ο ο

 ος ^{Γα}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και

 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ^{Γα} ως Βα σι

λε α υ πνουουντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον

και Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον

γυ ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

ος πα ρε χωντω κοσμο το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Τη τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

φο ο ρω ε γε ρ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο

Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τον σταυρω θε εν τα υ περ η μων και α να σταν

τα Χρι στο ον τον Θε ον και κα θε λον τα του θα να του

το κρα α τος α παυστωςι κε τευ ε Θε ο το ο κε

Πα ρ θε νε ι να σωση τας ψυ χα ας η η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

Εσφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος η ζω η εκ

τα φου α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος και των θυ ρων κε
κλει σμε ε νων τοι σμα θη ται σ ε πε στη ση πα αν των α
να στα σι σ πνευ μα ευ θε σ δι αυ των ε γ και νι ι ζων η
μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε ος

Δόξα.

Επι το μνη μα ε δρα μον γυ ναι αι κες με τα
δα κρυ ων μυ ρα φε ρουσαι και στρα τι ω των φυ λα
σσον των σε τον των ο λων βα σι λε α ε λε γον προς
ε αυ τας τι σ α πο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λη σ βου λη σ Αγ γε λο σ πα τη σα σ τον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Πα ρ θε
ε νε λι μνη και προ στα σι ι α του γε νου σ των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σα ρ κω θη ο λυ τρω της
του κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει ει σ Μη τη ρ και Πα ρ

θε ε νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε
ε νη πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα
σθαι πα α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σ

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ξρα πτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{υ ρ} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{υ ρ}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{υ ρ} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{υ ρ} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{υ ρ}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{υ ρ}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{υ ρ} εν η χσ ςν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{υ ρ} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{υ ρ}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^υ₉

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^υ₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^υ₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω νας των
αι ω νων α μην ^υ₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

Α λλη λθ ι̇ α Α λλη λθ ι̇ α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι̇ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
 κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
 Τὰ λεγόμενα καὶ Ἁγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
 ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
 α σϑ ^u ₉

T ω ω ω ων A α γγε ε ε λω ων ο δη η
 η μος ^{v'} ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ωων σε ^{v'} ₂₂ ε εν νε ε
 κροι οι οις λο γι σθεε ε ε ντα ^u ₉ τϑ θα να
 τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
 κα θε λο ο ο ο ντα ^u ₉ και αι συν ε ε α αυ
 τω ^{v'} ₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^u ₉
 και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
 ω σα α α ντα ^u ₉

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σϝ ϝ ϝ θρη νο λο γϝ ϝ ϝ ϝ σαι⁹ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε⁹ θρη η νϝ ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε⁹ την α να

α α στα σι ιν δε²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α τε⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϝ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες²² με τα μυ ρων ελ θϝ ϝ ϝ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ⁹ ε νη

χϝ ϝ ντο Α γγε ε ε λϝ²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νϝ τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϝ μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νθ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^υ₉

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^υ₂₂ και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σθ ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ς ι ι α A
 λλη λϑ ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ς ι ι α A
 λλη λϑ ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι

στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο

πα θει ει ας

Ε ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεισνη στει ας

με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα

τα α ει ζω ο τρο φι α ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι πη γη των θει ων θη σαν ρι

σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βος αυ τω

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κοντον

της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α

ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

Τ ου καρπου ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα

το κινῆ ἡ τῶς ἀναβλαστοῦσι πατρῶα δογματα
υιοθεσίας

Χ Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα
τι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ
ῶνων ἀμήν

Α γιῶ Πνεύματι τὰ πάντα τοῦ εἶναι
ἐκ χειρὸς πάντων γὰρ Θεῶν ὁλῶν
κυριοκρατοῦς ἀποστολῶν ἡτῶν πάντων

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ἰφοβούμενοι τὸν Κύριον ὁδοῦς ζωῆς εὐ
ροῦντες νῦν καὶ ἀεὶ μακαρίζονται δοξαζο
μεθα ἀπαύτως

Κ κλωτῆσά σου ὡς στελεχηβλεπῶν
τα ἐκγόνα σου χαίρειν φραϊαίνου προσαγῶν
τα αὐτατωχρίστω ποιμένα ἀρχα

Χ Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα

τι ²² Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ²²

A γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σματων πλουτος
δο ο ξης κρι μα των βαθος με ε γα ²² ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ ²²

Προκείμενον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος ²²

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

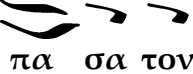
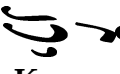

Ἦχος Δι-θ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον
 Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ

Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἔλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος
 των οικτιρωμων σθ ε ξα λειφον το α νο μη μα μθ
Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
 ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
 με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδ ε γ α ρ α λ η η η η
θ ει αν η η η γ α π η η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πα και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

Α πο ςρε ψον το προ σω πον σϝ α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σας τας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη απορριψης με απο τω προσωπῳ σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μῃ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιοσνησῳ

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσιατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδένωσε

Αγαθόν Κυριεν τη ευδοκία
σπτην Σιών και οικοδομηθη τα τειχη Ιε
ρυσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ
νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισθεις επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνων αιων
ων Αμην Ταισ της Θεοτοκος πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψον τα πληθων εμων εγκλημα

των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μσ

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἅναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν

καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ἅναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖται τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτῆρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδίνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδίου μέλπω κλέος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ῥχος πλ. α΄. Τῶ σωτῆρι Θεῶ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶ σωτῆρι Θεῶ, προφητικῆ παρεστῶς, νῦν παρῶρησίᾳ καθικέτευε, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπρύνεσθαι, Ἀβδίου τοὺς πίστει σε, καταγεραίροντας.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς, προγνωστικῶς θεωρῶν, τῆς σῆς καρδίας τὸ ἀθόλωτον, καὶ καθαρὸν καὶ φωταυγές, μάκαρ θεώμενος, Προφῆτην θεόληπτον, σὲ προχειρίζεται.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς ὀράσεις ἰδῶν, τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ, σοὶ δεικνυμένας προηγόρευσας, τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν, πανωλεθρίαν δεινήν, καὶ τούτων τὴν ἔνδικον, μάκαρ ἀπώλειαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ σωθέντες τῶ σῶ, Θεογεννήτορ ἀγνή, ἀσπόρω τόκω δυσωποῦμέν σε· Τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς, ἡμᾶς διάσωσον, συμφώνως κραυγάζοντας, ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς καρτερούς σου, Βαρλαάμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄.

Ῥχος δ΄. Ῥσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι, περιλαμπόμενος ἡμᾶς, τοὺς πίστει τιμῶντας, τὴν μνήμην σου περίσωζε, Βαρλαάμ ταῖς πρεσβείαις σου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας, θεοσεβείας ἀκριβοῦς, πυρὶ θεοπνεύστῳ, τιμάσθω μελωδήμασι, Βαρλαάμ ὁ θαυμάσιος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἡγωνισμένος, στεφανηφόρε Βαρλαάμ, στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν, ἀξίως τετίμησαι, δεξιᾷ παντοκράτορι.

Δόξα.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης, κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν, πανόλβιε Μάρτυς· ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας, τῶν ἀθέων τὸ φρούαγμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης, δι' ἧς ὠμίλησεν ἡμῖν, ὁ Λόγος Παρθένε· ἦν πάλαι προεώρακεν, Ἰακώβ ὁ προπάτωρ σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Προφήτου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. α'. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμός, ἐκ τῆς ἀβύσσου προερχόμενος, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, Ἀβδίου μάκαρ γεγένησαι.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βουλήσει καὶ προνοία Θεοῦ, προαγορεύειν τὰ ἐσόμενα, καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα, προεβλήθης ἀξιάγαστε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτί, καὶ οὐρανίῳ προηγόρευσας, τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι, σωτηρίαν παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοί, Παρθενομήτορ· διασώζει δέ, τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε, μεσιτεία σου πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἡ ἄρμονία, σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο, τῆς ψυχῆς σου ἀδιάρρηκτος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας, τῶν διορυττόντων σοῦ τὰς πλευρὰς παναοίδιμε, καρτερίαν ἀκμαιοτάτην, σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Δόξα.

Τίς σου τὸ στερρόν καὶ εὐτόνον, καὶ τῆς διανοίας, τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει, κατ' ἀξίαν παμμακάριστε;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος, τῆς ἐνυποστάτου, διὰ σαρκὸς ζωῆς Πάναγνε, τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης, ἐκ γαστροῦ σου Θεονύμφευτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδίου, ἐπιλάμψεσι θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῆ, κεκτημένος θεσπίζει, τὰ μέλλοντα Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας φωτίζουσας.

Δόξα. **Τοῦ Μάρτυρος.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκατάπληκτος, καὶ τροπαιοῦχος ἀληθῆς καὶ ἀήττητος, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα πανένδοξε, στέφος τὸ ἀμάραντον, οὐρανόθεν ἐκτήσω· χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δέ, καὶ χορεύων ἀπαύστως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνευφημοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς

ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλὸν τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀβδίου. (Θ' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Ἔφησεν ἄν τι μέλλον Ἀβδιοῦ πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.

Ἐνεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδιοῦ ἐξεπέρησεν.

Οὗτος δοῦλος Κυρίου ἐρμηνεύεται, ἡ ἐξομολογούμενος. Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Συχέμ ἀγροῦ Βηθαχαράμ, ἐδούλευε δὲ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑβραίων Ἀχαάβ καὶ μετὰ ταῦτα τῷ Ὀχοζία, ὅτε ἀπέστειλεν Ὀχοζίας πρὸς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μέγαν Προφήτην Ἡλίαν τοὺς δύο πεντηκοντάρχους, εἰπεῖν αὐτῷ, κατελθεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρους πρὸς αὐτόν, καὶ διὰ προσευχῆς τοῦ Προφήτου, κατεκάησαν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτῶν, πεσόντος πυρὸς ἐξ οὐρανοῦ καὶ καταφαγόντος αὐτούς. Ἀπέστειλε τρίτον καὶ τοῦτον τὸν Προφήτην Ἀβδιοῦ, ἵνα καλέσῃ αὐτόν καὶ ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ τρίτος πεντηκόνταρχος, οὗ ἐφείσατο Ἡλίας. Ὅς, ἀπελθὼν πρὸς τὸν Προφήτην, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἐδεήθη αὐτοῦ, ἵνα μὴ κατακαῆ, καὶ κατέβη πρὸς τὸν βασιλέα. Καὶ ἀπὸ τότε καταλιπὼν τὸν βασιλέα, ἠκολούθει τῷ Προφήτῃ Ἡλίᾳ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ γενόμενος αὐτοῦ μαθητῆς, καὶ προφητεύσας πολλά, ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ τάφῳ τῶν Πατέρων αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρλαάμ. (†304)

Στίχ. Σὺν λιβανωτῶ, Βαρλαάμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὖσομον ὤφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Βαρλαάμ ὁ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀντιοχείας τῆς Συρίας. Γέρων δὲ ὢν τὴν ἡλικίαν, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν προσήχθη τῷ ἄρχοντι. Καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, τύπτεται βουνέυροις καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκριζοῦται. Εἶτα τῷ βωμῷ προσαχθεὶς, βιαίως τὴν χεῖρα ἠπλώθη, καὶ πῦρ ἐπ' αὐτῇ καὶ λιβανωτὸν δέχεται· ἐνόμισε γὰρ ὁ ἄρχων, ὅτι, εἰ τοὺς ἄνθρακας μετὰ τοῦ λιβανωτοῦ τῷ βωμῷ ἐπιρρίψειε, δόξει θυσίαν προσαγαγεῖν τοῖς θεοῖς. Ὁ δὲ ἀνένδοτος ἴστατο καὶ ἄτρεπτος, εὐτονωτέρας αὐτῷ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φανείσης τῆς δεξιᾶς, ἕως τὴν ὑποκειμένην σάρκα τὸ πῦρ δαπανῆσαν, εἰς τὴν γῆν ἐξέπεσε, διατρηθείσης αὐτοῦ τῆς χειρός. Καὶ οὕτω τούτου αἰρετισαμένου κατακαῆναι τὴν χεῖρα, ἧ, ποσῶς παρασαλευθείσης, δόξει λιβανωτὸν τῷ βωμῷ ἐμβαλεῖν, μετὰ γενναίου καὶ στερόρου τοῦ φρονήματος ἢ αὐτοῦ ψυχῆ ἐν χερσὶ Θεοῦ παρατίθεται. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ ὁ μέγας Βασίλειος, ἐγκωμίους ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡλιοδώρου, τοῦ ἐν Μαγιδῷ τῆς Παμφυλίας. (†273)

Στίχ. Ἡλιοδωρος Χριστὸν Ἥλιον βλέπων,
Ἀνώτερος πέφηνε βασάνων σκότους.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Αὐρηλιανοῦ ἐν Ἰώμῃ, ἡγεμονεύοντος Ἀετίου ἐν Μαγιδῷ πόλει τῆς Παμφυλίας, ὁ μακάριος οὗτος Ἡλιοδωρος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὢν καὶ τὸν Χριστὸν ἀνακηρύττων, διαβάλλεται τῷ ἄρχοντι. Καὶ παραστάς, ἐπεὶ μετὰ πολλὰς τὰ κολακείας οὐκ ἐπέισθη θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, κρεμάται καὶ ξέεται· καὶ τῆς δριμύτητος τῶν κολάσεων ἱκανῶς καθαψαμένης τοῦ Ἁγίου, καί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει μοι, προσειπόντος, εὐθέως ἐξ οὐρανοῦ φωνὴ γέγονε λέγουσα· Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Ταύτης τῆς φωνῆς οἱ τὰς λαμπάδας κατέχοντες ἀκούσαντες, προσέτι καὶ τέσσαρας ἰδόντες Ἄγγέλους, κωλύοντας αὐτοὺς τῆς τῶν κολάσεων ἐπιφορᾶς, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν· καὶ τὸν ἄρχοντα ἐλέγξαντες, ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρρίφησαν, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδησάμενοι.

Τότε κελεύει βοῦν χαλκοῦν ἐκκαῆναι καὶ ἐν αὐτῷ βληθῆναι τὸν Μάρτυρα· καὶ βληθέντος, ψυχρὸς παραυτίκα διὰ προσευχῆς ὁ σπινθηροβολῶν βοῦς γέγονεν. Ὅτε δὲ καὶ ψάλλοντος τοῦ Ἁγίου ἔσωθεν τοῦ βοῦς ὁ ἄρχων ἦσθετο, ἐξέστη· προσεγγίσας δὲ τῷ χαλκουργήματι καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ πρὸ μικροῦ σπινθηροβολοῦν εἰς ἄκραν ψυχρότητα αἰφνηδὸν μετετρέπη, φυσὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Ἄνοσία κεφαλῆ, καὶ τοῦ πυρὸς κατίσχυσαν αἱ μαγεῖαί σου; Καὶ ὁ Ἅγιος, Αἱ μαγεῖαί μου, ὁ Χριστός ἐστιν, εἶπεν· ἀλλὰ δός μοι τριῶν ἡμερῶν προθεσμίαν, ὅπως καθ' ἑαυτὸν σκέψωμαι τί ὀφείλω ποιῆσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος λαβὼν τὴν ἄνεσιν, ἀπῆλθε λάθρα ἐν τῷ Πανθέῳ· καὶ προσευξαμένου, ἀθρόον πάντα τὰ εἰδῶλα καταπεσόντα συνετρίβησαν.

Τοῦτο μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τῷ βήματι αὐτοῦ τὸν Ἅγιον· καὶ θυμῷ πλησθεὶς, κρεμασθῆναι αὐτὸν κελεύει καὶ ἥλους πεπυρωμένους ἐμβαλεῖν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Ὡς δὲ τῆς δριμείας ταύτης ὀδύνης ἦσθετο, τὸν Θεὸν καὶ αὐθις εἰς βοήθειαν ἐπεκαλεῖτο. Τότε ὁ ἄρχων, ἰδὼν ὅτι οὐ κυριεύεται ὑπὸ τῶν κολάσεων, δεσμευθῆναι τοῦτον προσέταξε καὶ βαρείας ἀλύσεις ἐπιτεθῆναι αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν Ἀταλέων πόλιν ἄγεσθαι. Καὶ ἀχθέντος ἐν τῇ δηλωθείσῃ πόλει τοῦ Ἁγίου, παραστῆναι τοῦτον ἐκέλευσε· καὶ εἰς λόγους ἀμφοτέρων ἐλθόντων περὶ τῆς εἰς τὰ εἰδῶλα θυσίας, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀμετάθετον, κατεδίκασε βληθῆναι εἰς τέσσαρας ὁπὰς ξύλου τὰς τε

χειρας και πόδας αὐτοῦ. Εἶτα τήγανον σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐν τούτῳ τὸν Μάρτυρα ἐνήησι. Τοῦ δὲ ἁγίου Μάρτυρος μέσον τοῦ τηγάνου ἐστῶτος και προσευχομένου, ἔτι δὲ και τοὺς παρεστῶτας προτρεπομένου εἰσελθεῖν ἐν αὐτῷ και ἀβλαβεῖς διατηρηθῆναι, εἰσῆλθον και αὐτοί· και πολλοὶ τῶν παρατυχόντων ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον, λέγοντες· Ἀληθῶς μέγας ἐστὶν ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν.

Και ὡς εἶδεν ὁ ἡγεμῶν, ὅτι πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν τοῦ Ἡλιοδώρου Θεόν, φοβηθεῖς, μήποτε ἀρπάσωσιν αὐτὸν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, ἐκέλευσε πάλιν ἄγεσθαι αὐτὸν ἐν Μαγιδῷ. Και λαβόντες ἐπορεύοντο, αὐτοῦ προσευχομένου και φάλλοντος. Και φθάσαντες ἔστησαν πάλιν τὸν Ἅγιον εἰς ἐρώτησιν. Και μετὰ τὸ πολλὰ διαλεχθῆναι, κελεύει τὴν γλῶτταν αὐτοῦ τμηθῆναι, και κρεμασθέντα σπαθίζεσθαι ἐπὶ ὤραις δυσί. Και κημὸν ἔθεντο ἐπ' αὐτῷ και εἶλκον ἔξω τῆς πόλεως. Και νεύσας ὁ Ἅγιος τῇ χειρὶ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἔλκοντας αὐτόν, ἔστη εἰς προσευχὴν· και πληρώσας τὴν εὐχὴν, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἄζη τοῦ θαυματουργοῦ. (†284)

Στίχ. Διψητική τις ὡς ἔλαφος εἰς ὕδωρ,
Ἄζης ὁ Μάρτυς ἔτρεχε πρὸς τὸ ξίφος.

Οὗτος ἦν ἐπεὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, ἐκ τῆς τῶν Ἰσαύρων χώρας ὀρμώμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν. Καταλιπὼν οὖν τὴν στρατείαν, ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις· και πολλὰς ἰάσεις και θαύματα ἐπιτελῶν, ὑπὸ τινῶν κυνηγετῶν μνηύεται. Και παραστὰς τῷ Διοκλητιανῷ και τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, παρεδόθη Ἀκυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ μετὰ ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν, τῶν ἐπὶ τῇ συλλήψει αὐτοῦ σταλέντων, πεπιστευκότων ἤδη και αὐτῶν τῷ Χριστῷ, θαυματουργήσαντος τοῦ Μάρτυρος ἐν τῷ ἐπανιέναι αὐτοὺς και διὰ προσευχῆς ὕδωρ ἐξαγαγόντος και διψῶντας αὐτοὺς ποτίσαντος. Τοῦ δὲ ἐπάρχου κατὰ τὸν τόπον γενομένου και τὸν ἅγιον Ἄζην, εἰς ἐκπληξιν πολλῶν, οὐκ ὀλίγαις νιφάσιν ὑποβαλόντος πληγῶν και ἐν τροχῷ ἀναρτήσαντος και σιδηροῖς ὄνυξι ξέσαντος και ἐμβαλόντος εἰς κάμινον πυρός, ἐπεὶ ἡ φλόξ ἀπεσβέσθη, και ὁ Ἅγιος ἐμεινεν ἀβλαβής, ἥ τε γυνὴ και θυγάτηρ τοῦ ἐπάρχου, τῇ πίστει προσῆλθον. Τότε ὁ ἐπαρχος ἀποτιμηθῆναι πρότερον τὰς κεφαλὰς τῶν ἑκατὸν πενήκοντα στρατιωτῶν προσέταξε, μεθ' ὧν και τῆς αὐτοῦ γυναικὸς και θυγατρὸς· ὕστερον δὲ τὸν Ἅγιον τύψας σφοδρῶς, και αὐτὸν διὰ ξίφους τελειωθῆναι ἐκέλευσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ ἅγιοι μάρτυρες, ἡ τε γυνὴ και θυγάτηρ τοῦ ἐπάρχου Ἀκυλίνου, ξίφει τελειοῦνται. (†284)

Στίχ. Λιποῦσα γυνὴ Ἀκυλίνου θυγάτηρ,
Τὸν Χριστὸν εὔρον νυμφίον διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα μάρτυρες στρατιῶται, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἄζη πιστεύσαντες, ξίφει τελειοῦνται. (†284)

Στίχ. Τετμημένας τρεῖς, Χριστέ, πενήκοντάδας,
Τριττῇ στεφῶν γέραιρε πενήκοντάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δώδεκα μάρτυρες στρατιῶται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. «Στρατεύομαί σοι σήμερον διὰ ξίφους»

Τῷ Παμβασιλεῖ δωδεκάς στρατοῦ λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαπίου, ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης θηρίοις σπαραχθέντος. (†306)

Στίχ. Κἄν ἐσπαράχθην Ἀγάπιος θηρίοις,

Τὴν πίστιν ἀσάλευτος εἰμί σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀνθίμου, Θαλλελαίου, Χριστοφόρου, Εὐφημίας καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Παγχαρίου.

Στίχ. Δέχου Ἀθλητὰς πέντε, Χριστέ, καὶ δίδου

Πέντε στεφάνους, ὡς ἔπαθλα τοῖς ἄθλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σίμωνος τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ Καλαβρίας. († αἰ.)

Στίχ. Καὶ ὁ Καλαβρὸς Σίμων εἴληφε χάριν,

Τελῶν θαύματα καὶ ζῶν καὶ μετὰ πότμον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Ἰβηρος, τοῦ θαυματουργοῦ. (†875)

Στίχ. Τὸ Φῶς ἰλαρὸν ὁ Ἰβηρ Ἰλαρίων,

Βλέπει δικαίως ἐν γλυκεῖ Παραδείσῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ, ἡγουμένου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1065)

Στίχ. Σπήλαιον εὐρὼν ὁ Βαρλαάμ ὡς στίβον,

Ἀσκητικῶς ἤθλησεν σατὰν νικήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου, μητροπολίτου Μόσχας. (†1867)

Στίχ. Φίλος ἀρετῶν ὑπάρξας καὶ ἐργάτης,

Ὁ Φιλάρετος ἐφώτισε Ῥωσίαν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐμπνευσμένων συνεργατῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ἔργα εὐποιΐας καὶ ἱεραποστολῆς.

Στίχ. Χαίρετε, συνεργοί, μαθηταὶ καὶ φίλοι

Σεπτοῦ Χρυσοστόμου, εὐσεβείας στύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐπ' ὁσιότητι διακριθείσης· ἢ τοι· γονέων· Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς, ἀδελφῶν· Ὁσίων Θεοδοσίου, Μακαρίου, Ἐπιχάρεως καὶ Θεοδότης.

Στίχ. Γενεὰ χαῖρε θεωρίας καὶ πράξεως,

Ἐκλεκτὴ ἐπτὰς μυστικῆς ἀναβάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τρίτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καστορίας πάντων τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων ἁγίων.

Στίχ. Σμήνους Καστορίας ἁγίων τρυγῆσαι,

Ἄξιόν ἐστιν ἀρετῆς νέκταρ πάντας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι ζων
και α σωγη θε μενος ταυτηστην ει σοδον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
πτη ει σο δω στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σῶ τῶ υ ψι

στὸ οὐροφρητῆς Ἀββα καὶ τὰ νοῶν εἰ

κράυγα ἁλὸξ ἀθετοὺς ναμῆσθ Κυριε

ὠδὴ ε΄

Εξεστητα σὺμπα ντα εν τη σεπτη ει

σοδωσθ σὺ γααρ ἀπειρο γαμε Παρθεε

νεε ενδονει σηηλθεσ εν τω ναωωτθ

Θεὸς ὡσπερκαθαρωτατος ναοσ πασι

τοι οἰσὺ μνησι σεσωτηρι ιαν βραβευθ

σα

ὠδὴ ς΄

Τηνθειαν ταυτην και παντιμον τελευτες εορ

την οιθεοφρονες τηςθεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τεχθεν

ταθεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ελαατρευσαν τηκτισει οι οιθεο

φρονες παρα τον κτισαντα αλλα πυροος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και
 η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μς

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶^{7x}

2 ^χ
Oτιεπεβλεψεν επιτην ταπεινω
σιν της δαλυσ αυτη⁶ ιδαγαρ αποτηνυμα
καρι^χ υσι με πασαιαιγενοι⁶^{7x} αι

T^{B8}
ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ⁶ την αδι
αφθοροωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν⁶^{7x}

3 ^χ
Oτιεποιησεμοιμεγαλαιαο
δυνατος⁶ και αγιον το ονομα αυτη⁶ και
τοελεος αυτη εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβ^δ μενοις αυτον⁶^{7x}

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁴ **E**^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁵ **K**^{B8} α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς ς

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
 μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδη θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα

ει σο δια της Θεομηητοορος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-θ

Τ ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυταις ε ε
 φη ι δα Χρι στο ος ε γη η γερται ει πα
 τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις
 εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας
 ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε
 εν τοις φι ι λοιοις

Θεοτοχίον.

A γγελος με εν ε κο ο μι σε τη Πα αρ
 θε νω ω το χαι αι ρε προ σης Χρι στε ε συλ λη η ψε
 ως Α γγε λος δε ε τον λι ι θον ε κυ λι σε σα
 ς τα α φα αν τι ι λυ πη ης ο με εν γαρ χα
 ρας α φρα α στς συ υμ βο λα ο δε αν τι ι θα
 να α τς σε χο ρη γο ο ο ο ον της ζω ης
 κη ρυτ των και με ε γα λυ υ νων και λε γων τη
 ην α να α στα σιν γυ ναι αι ξι και αι τοις μυ υ
 σταις

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος ᾠ Γα φ

Π^{Νη} α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
ρι ο ον^Γ αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων
ου ρα α νω ω ων^Α αι νει ει τε α αυ του ον εν τοι
οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω
Θε ε ω^Γ

Α^{Νη} ι νει τε αυ του ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του^Γ αι νει ει ει τε α αυ του
πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει
υ μνο ος τω ω Θε ε ω^Γ

Στίχ. α'.^Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα
πτον^Α δο ξα αυ τη εσαι^Χ πασι τοις ο σι ι οις αυ
τω^Γ

Α^{Νη} νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα^Γ ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην^Μ

Νη Μ
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Στίχ. β'.
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

Νη Γα
τδ αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ τδ

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

Γα
μο νον α να μα αρ τη τον

Στίχ. γ'.
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

Νη Γα
αυ τδ αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ νησ αυ τδ

Χ ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

Νη Πα
με θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

Νη Γα
μων Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην

α να στα σιν

Στίχ. δ'.
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γος

αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα α ρα

T ^{Νη} ι αν τα πο δω ω σω μεν τω Κυ ρι ι ω πε ρι
 παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
^Μ ος εν αν θρω ω ποις ^{Νη} δι α την κα τα φθα ρει
 σαν φυ υ σιν ο λο γος σα ρξ ε γε νε το και ε σκη νω
^{Νη} σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στας ο ευ ερ γε ε
^{Νη} της ²² προς τας αιχ μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους
 εν σκο τει κα θη με ε νος ο η λι ος της δι
^Μ και ο συ υ νης ^{Νη} ε πι τον σταυ ρον ο α πα
^Μ θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω
 η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ²²
^{Δι} προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα
 α σοι ²²

Στίχ. ε΄. ^Χ ^Δ ²² Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω
 αι νει τε αυ τον εν χο ροι δαι αι σκαι ορ γα α νω ²²

Π υ λας Α α δου συ νε τρι ψας Κυ ρι ε ^Δ ²² και
 θα να του το κρα τος κα τηρ γη σας τη κρα ται α δυ

να μειςου και συ νη γει ρας νε κρους τους απ αι
ω νος εν σκο ο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν δο
ξω α να στα σεισου ως βα σι λε ευσ του παν τος και
θε ος παντο δυ υ να α μος

Στίχ. 5. **Χ**
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λους α λα λαγ μη πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω τον Κυ ρι ον

Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ι ω
και ευ φραν θω μεν εν τη α να στα σει αυ του
ο ο τι συ νη γει ρε νε κρους εκ των του Α
δου α λυ των δε σμων και ε δω ρη σα το τω κοσ μω ως
θε ος ζω ην αι ω νι ι ον και το με γα ε ε λε ε
ος

Στίχ. 6. **Χ**
Α να στη θι Κυ ρι ε ο θε ος μη
υ ψω θη τω η χειρ ος μη ε πι λα θη των πε νη των
οσ εις τε ε λος

E ξασ τραπτων Αγ γελος εν τω λι θω ε κα θη το
του ζω ο δο χου μνη ματος και γυ ναι ξι μυρο φο ο
ροις ευ ηγ γε λι ι ζε το λε ε γων α νε στη ο Κυ ρι
ος κα θως προ ει ει πεν υ μιν α παγ γει λα τε τοις μα
θη ταις αυτου ο τι προ α γει υ μα ας εις την Γα λι
λαι αι αν τω δε κο σμω πα ρε χει ζω ην αι ω
νι ον και τω με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. η'. χ

E ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν
ο λη καρ δι α μ δι η γη σομαι πα αν τα α
τα θαν μα σι α α σ

T ι α πε δο κι μα σα τε τον λι ι θον τον α κρο
γω νι αι ον ω πα ρα α νο μοι Ι ου δαι αι οι
ου ου τος ε στιν ο λι ι θος ον ε θε το ο Θε ο
ος εν Σι ων ο εκ πε τρας πη γα α σας εν ε
ρη μω το υ υ δωρ και η μιν α να βλυ υ ζων εκ
της πλευ ρας αυτου α θα να σι ι αν ου τος ε στιν

ο λιθος ο εξ ο ορους παρθε νικου απο τμη
 θεις ανευθε λη ματος ανδρος ο υι ος του ανθρω
 ωπου ο ερχο μενος επι των νε φελων του ου
 ρανου προς τον παλαι ον των ημε ρων κα θως ει πε
 Δα νι ηλ και αι ω νι ος αυ του η βα σι λει ει α

Δόξα. Ἐωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
 πε ρι την Μα ρι α α α μ γυ ναι αι ξι και δι α
 πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πως ε ε
 ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
 ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ω ρα α α θη ο ο λιθος με ε ε τηρ με ε νος

και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
 λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ων τη
 ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
 σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η
 ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα
 α θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α
 μει ει ει ει ει ν και αι αι αι αι αι ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον
 α να στα αν τα α ε ε ε ε ε εκ νε ε
 κρω ω ων ως ζω ο δο τη ην και αι Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο
 κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
 μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πατερ παντο κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α μαρ

τι ι αστου κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε

ε ενον το ονομα ασου εις τους αι ω ωνας α

μην

Γ ενοι το Κυριε το ελεος σου εφημας κα

θα περηλιπιαμεν επι σε

Ε υλογητος ει Κυριε διδαξον με τα

δικαιωματα σου (τρεις)

Κ υριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν

γενεα και γενεα εγω ειπα Κυριε

ελεησον με ιασαιτην ψυχη ην μου οτι ημαρ

τον σοι

Κ υριε προς σε κατεφυγον διδαξον με

του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θε

ος μου

Ο τι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι

σου οψο ομεθα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\overset{\gamma}{\chi}$

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α
γι ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε
λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τὸ θαυμάσιον Κυρίου πάντας ἐκ τῶν παγίων
 τὸ ἐκθέσει σου σαμηνός ἐμφανίσας σε αὐτὸν
 τοῖς Ἀποστόλοις σὺ ἐξαπέστειλās αὐτὸς ἐπι
 τοκήρυμα καὶ διαυτῶν τὴν εἰρηνην παρῶς
 χεσθη οἰκὸς με ἐνημο νεπολυ ἐλεεεεε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος ᾠδῆς Ζω

Δοξα σοὶ τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς Δοξα ἐν
 ψιλοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηνην
 ἀνθρώποις εὐδοκία
Υμνοῦμεν σε εὐλογοῦμεν σε προσκυνοῦμεν σε
 δοξολογοῦμεν σε ἐυχάριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν
 μεγαλήν σου δοξαῖαν
Κυρίου Βασιλέως ποταμῶν
 ἐεε Πατερπὰντο κράτορ Κυρίου Ἰεμόνο
 γένεσ Ιησου Χριστε καὶ Ἀγαγιον Πνεεε

μα
Κ^{Πα}υ υ ρι ε ο Θε ος ο Αμ νος του Θε ου ο Υι
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι
αν του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι
ρωντας α μαρ τι ι αστου κο ο ο σμου

Π^{Πα}ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα

ας
Ο^{Πα}τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην
Κ^{Πα}α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω ω ω νος

Κ^{Πα}α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η

μα α

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας

α μη ην

Γ^{Πα} ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Πα^{Πα} δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον

σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο Θε ο ο ος μου

Ο ^{Πα}τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι
^{Ζω}ι σου ο ψο ο με θα φω ως ^Ζ

Π ^{Πα}α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε ^Δ

Α ^{Πα}α γι ος ο Θε ος ^Δ Α α γι ος Ι σχυ ρος Α
^{Ζω}γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^Ζ (τρεις)

Δ ^{Δι}ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Ζω} και α γι ω Πνευ μα τι ^Ζ

Κ ^{Πα}αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μην ^Δ

Α ^{Πα}γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^Ζ

Ἄσματικόν.

Α ^{Πα}γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α
γι ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ Α α γι ος Α
α α θα α να α α τος ^{Πα} ε λε ε ε η η η
^Μσο ο ον η η μα α α α ας ^{Ζω}

Ἦχος αὐτὸς Ζω

A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αρ
 ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῶ θα
 να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
 θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
 ρυγ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
 οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πᾶσι Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι ρ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δι ρ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ
 σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο ο κ ο υ Σ ω τ ε ρ σω
 σ ο ν η μ α α ς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σ ο ν η μ α α ς Ὑ ι ε ε Θ ε ο υ ο α ν α
 ς α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ θ υ ι
 α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Γι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νο σ τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

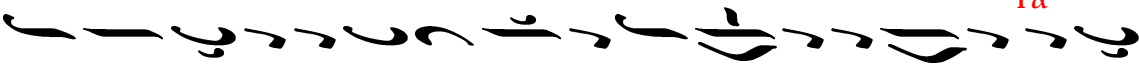

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

^{Νη} **Κ** α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα δει σον ^{Νη} των ^π μυ ρο φο

 ρων τον θρηνονμε τε βα λες καιτοις σοις Α πο στο λουικη ρυτ

 τειν ε πε τα ξας ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χωντω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος
 τὸ τέλος.

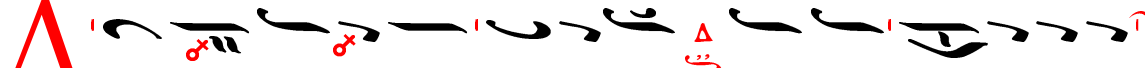

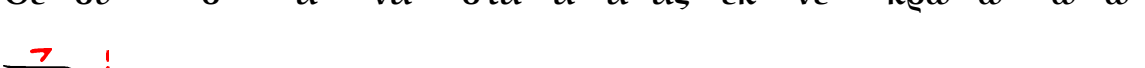

 το με γα ε λε ο ο ο ος
 * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

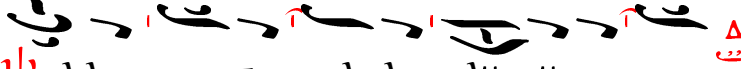
Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ.

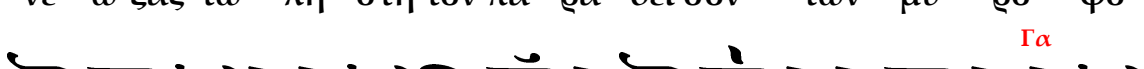

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω

 ων

ὁ β΄ χορός:

 ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα φ

 Κα τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η

 νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνονμε τε βα λες καιτοις σοις Α πο στο λουικη ρυτ

τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χωντω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τς κο ο ο σμκ και πα ρε χοντα η μιν το
 με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

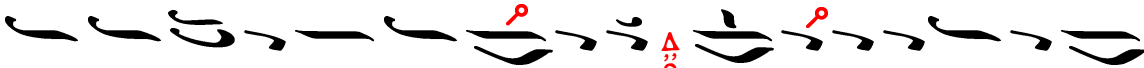
Ἦχος Δι-θ

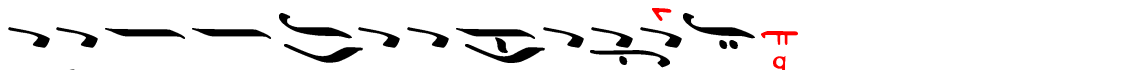
Αποστολε Χριστω τω Θεω η γαπη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυσαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στηθει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε
θων δι α σκε δα α ασαι αι τσ με νος η
μιν ει ρηνη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυροβλυτην τον θειον και μαρτυρων τον συνα
θλον τον πανευκλεη Ιεραρχην και Περγαα μσ
τον προεδρον τιμησωμεν Αντιπανοι πιστοι ως
ταχι στον και μεγαν ιατρον της δεινης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον αποψυχης βοη
σωμεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χριστω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δδο ο ξα τω ε νε ρ γϝ

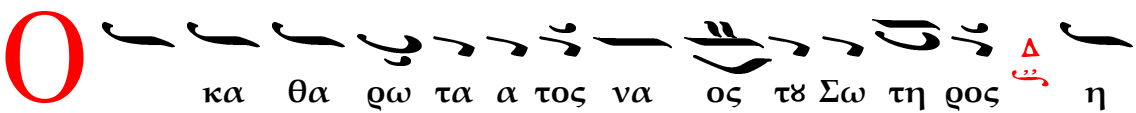
 ντι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

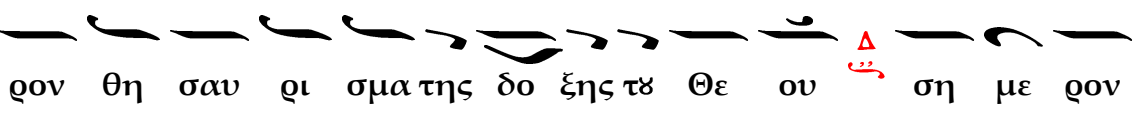
(ἀπὸ ἧ ἕως κέ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

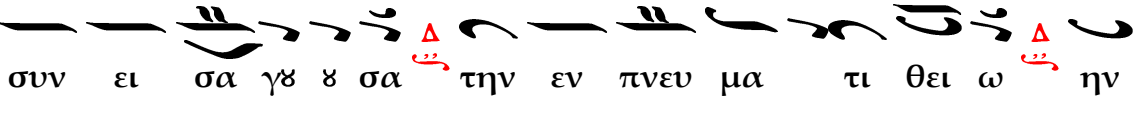
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος ^ΔΔι-Θ

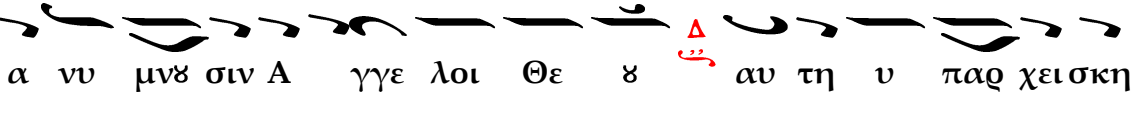

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τϝ Σω τη ρος ^Δη

 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος ^Δτο ι ε

 ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τϝ Θε ου ^Δση με ρον

 ει σα γε ε ται ^Δεν τω οι κω Κυ ρι ου ^Δτην χα ριν

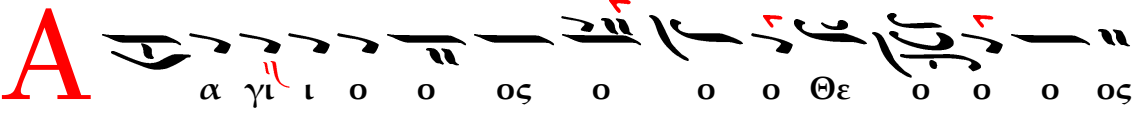
 συν ει σα γϝ ϝ σα ^Δτην εν πνευ μα τι θει ω ^Δην

 α νυ μνϝ σιν Α γγε λοι Θε ϝ ^Δαυ τη υ παρ χει σκη

 νη ε πϝ ρα νι ο ο ος ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^ΔΔι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ^Θε ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος Ζω

A^{Ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ

υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λιε α θα α να α α

το ος

Ε ^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η
 μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος $\alpha\psi\omega$ Ζω $\text{—} \text{—} \text{—}$

Α μην **Α** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι
 ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος $\alpha\psi\omega$ Α α γι ι ος α θα α
 να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας $\alpha\psi\omega$
 τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος $\alpha\psi\omega$
 Α α α γι ος ι σχυ υ ρος $\alpha\psi\omega$ Α α γι ι ος α θα
 να α το ος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας $\alpha\psi\omega$

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και $\alpha\psi\omega$
 Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι $\alpha\psi\omega$

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις $\alpha\psi\omega$
 τς αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α
 μη ην $\alpha\psi\omega$

Α γι ι ος α θα α να α το ος ε ε ε ε λε ε
 η σο ον η η η μας

 Δ υ να μιν Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο
 ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος
 Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε
 λε ε η σο ον η η η μα α α ας
 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς κδ' ἑβδομάδος (Ἐφεσ. β' 14-22).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Κ υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω
 σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ ε εν
 ει ρη η νη

 Ε νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι οι Θε ου ε

νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ε νε γκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω

σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ 8 εν

ει ρη η νη

Ενε γκα τε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τδ δω ω

σει Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τδ 8 εν

ει ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθων εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ

συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλούια (γ). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 144).

Ἦχος ρω Ζω Σ

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α
 λλη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α
χ A γα θον το ε ξο μο λο γεισ θαι τω Κυ ρι ω
 και ψα λλει ν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
 στε
A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A ρα α α α
 λλη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α
χ Του α να γγε λει ν το πρω ι το ε λε ος οϑ και
 την α λη θει αν οϑ κα τα νυ υ υ υ κτα
A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α A λλη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ^ζ Α ἰα α α α

λληηη λϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ ^χ α α α α α ^ζ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' ϝ

Δ ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οιοι οιοι ^Δ 22

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρ' Ζω

^ρ 9-π' _υ 9

^{Ζω} Ο ι τα α α α ἰα α α α α α α α α

α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου

Κ υ ρ ι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

Π α ρ α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε

Π α ρ α α α α σχϑ Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α α σχϑ Κυ υ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ι ε

Σ οι Κυ υ ρ ι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σθ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρ ι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρ ι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ υ ςη ης

μϛ ϝ ϝ ϝ ϝ Ϟ

Ἔτερον σύντομον, ϞϞ ϞϞ

A γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι

σχυ υς μϛ Ϟ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ Ϟ και

κα τα φυ υ γη η μϛ ϝ και αι ρυ υ ςη ης

μϛ ϝ ϝ ϝ ϝ Ϟ

ϞϞ ϞϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

Πνε ευ μα Ϟ Τρι α δα ο μο ο ϝ σι ο ον

και α α χω ω ρι ι ςον Ϟ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν

προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι
 ι αν αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῃ Πνευ μα το ος σῃ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι
 ο ο ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα
 βα ωθ πλη η ρησ ο ρ ρα νο ος και η γη τη ης

δο ξης σῃ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η ην

A μη η η η η η η η η ην
Σ ε υ υ μνϝ ϝ ϝ μεν σε ε Ευ λο γϝ ϝ
 μεν σοι ευ χα ρι ϝ ϝ μεν Κυ ρι ε και δε
 ο με θα α σϝ ϝ ο Θε ε ο ος η η
 μω ω ω ω ων

(χθ' Νοεμ. ,αρχζ', I.A.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ζω

A ξι ον ε ϝι ιν ω ως α α α λη η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ϝο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τϝ ϝ ο ο
 ϝ ϝ ϝ η η η η η η μω ω ω ω ων
 την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρϝ ϝ
 βι ι ι ι μι και αι εν δο ξο ο τε ε ε

ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως ο ο
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ
 την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ' Νοεμ. ,αλφς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζ' Ζω

A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την
 Θε ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε

ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι
 μι ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς
 βι ι μι και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε
 ρα αν α συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα
 α α φι ι μι τη η ην α δι ι α
 φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κς ς ς ς σαν την ο ον τως Θε ε ε ο
 το ο ο κον σε με γα λυ υ νο ο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν

(ιη' Νοεμ. ,βα' - ιγ' Ιαν. ,ββ', Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος αὐτῶν Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι

στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα
α α α τσ ς ς ς Θε ε ε ς ς ς ς ς
η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
ρα α αν τω ω ων Χε ρσ ς βι ι ι ι ι
μι και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
ε κσ ς ς ς σαν την ο ο ο ον τω ω ω ως
Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. βθ', ἐξηγήθη ζ' Δεκ. βιγ'. ΙΑ.

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος ρ̣̣̣ Ζω̣̣̣

A ^{Ζω̣̣̣} Α ξι ον ε στι ιν ω ω ως α λη η η
 θω ω ως ^{Ζ'} ₂₂ μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε την Θε ο
 το ο ο κο ον ^{Ζ'} ₂₂ την α ει μα κα α ρι ι στο ον
 και αι πα να μω ω μη η η το ο ον και μη τε
 ε ε ε ρα α του ου Θε ου ου η η μω ων ^{Ζ'} ₂₂
 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ε ε ρου ου
 βι ι μι ^{Ζ'} ₂₂ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα αν α συγ
 κρι ι ι τω ως τω ω ω ω ν Σε ε ρα α φι μι ^{Ζ'} ₂₂
 τη ην α α δι α α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε
 ον Λο ο ο γο ο ο ον τε ε κου ου ου σα α αν ^{Ζ'} ₂₂ την
 ον τως Θε ο ο το ο ο κο ον σε ε με ε γα λυ
 υ νο ο ο ο με ε ε ι ε ε εν ^{Ζ'} ₂₂

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

Ἦχος ρ̣̣̣ Ζω̣̣̣

A ^M ^{Πα} ^{Δ-ν'} ₂₂ ^M ²²
 ι νει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε

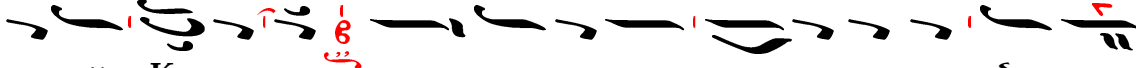
α α α α α λλη η η η η η η η η η η η
 η η η η χη η η η η η η η η η η η η α
 α α α α α α α α α α α λλη
 η η η η η λς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α λλη
 η λς ς ς ι α α α α α α α α α α α α
 ς α α α α α α α λλη λς ς ς ς ς ς ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α
 ς α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νς ς ς ς ς
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

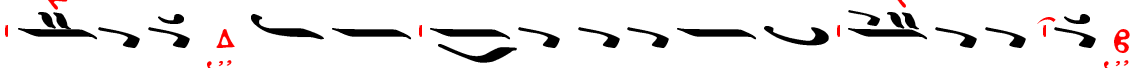
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

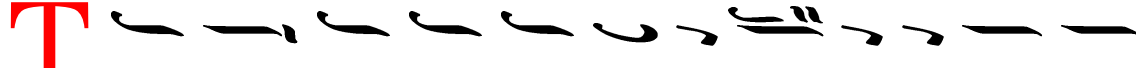
 Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α Α λλη

 λϑ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^ε (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ